

מ"ת 53976/05/19 - הילאל עמאר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 53976-05-19 ישראל נ' עמאר
תיק חיצוני: 196044/2019

בפני	כבוד השופטת רננה גלפז מוקדי
מבקש	הילאל עמאר
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה לעיון חוזר.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נשיאת נשק, ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה ואיומים לפי סעיפים 144(ב) רישא וסיפא, 329(א)(2) ו- 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (בהתאמה). העבירות מיוחסות לו בגין אירוע שנסיבותיו מפורטות בכתב האישום ובקצרה יצויין כאן כי המדובר באירוע שבו על פי הנתען, בעקבות סכסוך בין אחיינו של המבקש לבין המתלונן, ירה המבקש לעבר המתלונן יריה אחת ולאחר מכן איים כי אם יתקרב אליו - יירה בראשו.

כתב האישום הוגש בתאריך 23.5.19 וביום 18.7.19, לאחר שהוגשו בעניינו של המבקש ארבעה תסקירים מאת שירות המבחן, אשר בין היתר בחנו אפשרות לפיקוח אנושי ולא המליצו על הוריו של המבקש לשמש כמפקחים, הוריתי על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

2. בקשה לעיון חוזר אשר הוגשה ביחס לחלופה חדשה שנבחנה והומלצה על ידי שירות המבחן נדחתה על ידי מותב אחר מבית משפט זה ביום 8.8.20, אולם ערר עליה התקבל והמבקש הועבר ביום 22.8.19 למעצר בפיקוח אלקטרוני.

3. בחודש ינואר 2020 פנה המבקש בבקשה לעיון חוזר פעם נוספת, בבקשה להתיר לו לצאת לעבוד ולצורך כך הסרת הפיקוח האלקטרוני או לחילופין קביעת חלונות קבועים בפיקוח האלקטרוני לצורך יציאתו לעבודה. בקשתו זו נדחתה, בין היתר, תוך ציון המסוכנות הנשקפת מן המעשים המיוחסים למבקש אשר ככלל מצדיקים מעצר עד תום ההליכים והעדר הנמקה מאת שירות המבחן לקביעתו כי מסוכנותו של המבקש פחתה מאז הוגש התסקיר הקודם. כמו כן ציינתי כי העבודה אשר התבקש לאשרה אינה כוללת פיקוח הדוק באופן מספק בשים לב למסוכנות המבקש. על החלטה זו הוגש לבית המשפט העליון ערר, אשר נידחה.

4. המבקש כפר במיוחס לו בכתב האישום והתיק העיקרי נקבע לשמיעת ראיות לשלוש ישיבות בחודש אפריל 2020, אולם בשל מגיפת הקורונה נדחתה שמיעתו והוא קבוע כעת לשלוש ישיבות בחודשים ספטמבר-אוקטובר 2020.

5. ביום 22.4.20 פנה המבקש בבקשה לעיון חוזר נוספת, הוא טען כי משפטו נידחה בשל המגיפה ולאור חלוף הזמן והעובדה כי לאורך התקופה יצא המבקש פעמים רבות לטיפולים רפואיים מבלי שהפר את התנאים, פחתה מסוכנותו באופן המצדיק להתיר לו לשוב לביתו ולאפשר לו לסייע לאביו בעסקו.

בקשה זו נדונה על ידי מותב תורן, בשל המגיפה, אשר קיבל את הבקשה בחלקה והסיר את הפיקוח האלקטרוני, אך הותיר את המבקש במקום החלופה במעצר בית מלא ודחה את בקשתו לאפשר לו לצאת לעבוד.

6. כעת מונחת בפני בקשה דומה, לאפשר למבקש לשוב לביתו ולסייע לאביו בעבודתו בעסקו.

המבקש טוען כי אין לחובתו הפרות כלשהן של התנאים, גם מאז הוסר הפיקוח האלקטרוני ויש בכך כדי להצדיק את כבדת הדרך הנוספת.

לטענת המבקש, עמד במבחן שהעמיד אותו בית המשפט בהחלטתו מחודש אפריל 2020, המתלונן, עימו שוחח שירות המבחן בחודש ינואר 2020 לא דיווח על חשש כלשהו מהקלת תנאי המעצר של המבקש ואישר כי המבקש או מי מטעמו לא פנו אליו ולא איימו עליו, כמתחייב מתנאי השחרור. המבקש טען כי נעשו ניסיונות לסולחה עם המתלונן, אולם הדבר טרם צלח.

המבקש הבהיר כי לאביו עסק גדול למוצרי טבק והמבקש, חרף מצבו הרפואי בעטיו נותח ויוצא לטיפולים ולבדיקות רבות, יכול לסייע בעריכת חשבונות וניהול הניירת. בית העסק נמצא ביפיע, בקרבה למקום מגורי המבקש והוריו.

7. המשיבה מתנגדת לבקשה. המשיבה חזרה והדגישה את העבירות החמורות המיוחסות למבקש המקימות עילת מעצר. המשיבה תמכה על הבקשה לצאת לעבודה כאשר המבקש מגיש חדשות לבקרים בקשות ליציאה לצורך קבלת טיפול רפואי וכאשר הוא מתהלך עם קב"ים ונזקק לבדיקות ולטיפול. לטענת המשיבה חלפו חודשיים ומחצה מאז הוסר הפיקוח האלקטרוני ולא מדובר בפרק זמן ממשי המצדיק עיון חוזר. משפטו של המבקש עתיד להתחיל בספטמבר ואין מקום, כך טענה המשיבה, לאפשר לו לחזור להתגורר ליד בית המתלונן בעיתוי זמן זה. המשיבה הזכירה כי תסקיר שירות המבחן הראשון פסל את ההורים מלשמש כמפקחים עבור המבקש וגם אם ילווה כעת באחד המפקחים אשר אושר, לטענת המשיבה אין מקום לאפשר לו לעבוד אצל אביו, מה גם שכלל לא ברור מדוע אינו יכול לסייע בעבודה המדוברת ממקום החלופה ומדוע נדרשת הגעתו לבית העסק כאשר הוא מבקש לעבוד עם ניירת בלבד.

8. שמעתי את טענות הצדדים ושקלתי את הבקשה. בסופו של יום, מצאתי לדחותה.

המבקש שוהה כעת בחלופה בכפר מנדא. ביתו שלו בנצרת מצוי בקרבה לבית המתלונן. בעיתוי זמן שכזה, כאשר התיק קבוע בקרוב לשמיעת עדים, בהם גם המתלונן, איני מוצאת כל הצדקה לשינוי המבוקש ובכלל, נוכח המסוכנות הנשקפת מן המבקש, העולה מעובדות כתב האישום המיוחס לו, איני רואה כיצד ניתן להשיבו לביתו כעת, גם אם מדובר במעצר בית.

9. אשר לבקשה הנוספת לאפשר למבקש לסייע לאביו בעבודה בבית העסק של המשפחה ביפיע, גם בקשה זו מצאתי לדחות.

כפי שהובהר בדיון, בית המתלונן הסמוך לבית המבקש, נמצא בנצרת בחלק הסמוך לכפר יפיע, שם נמצא בית העסק. מכאן, כבר עולה החשש לשלום המתלונן.

איני מתעלמת מכך שהמבקש לא הפר את תנאי השחרור, גם כאשר נסע פעמים רבות לטיפולים רפואיים בנצרת, אולם אני סבורה שיש הבדל בין נסיעה ישירה ממקום החלופה לקבלת טיפול רפואי, לבין שהייה בבית עסק שאליו נכנסים אנשים רבים וזאת במשך שעות, כאשר אותו בית עסק נמצא בקרבה לבית המתלונן.

מעבר לכך, המבקש לא הבהיר מהו הצורך הממשי ביציאתו לעבודה ומדוע הדבר מצדיק, באיזון הכולל, להתיר את הדבר.

ראשית, מסגרת העבודה הוגדרה כ"סיוע" לאביו וכלל לא ברור האם המדובר בעבודה ממש. שנית, העבודה שלה נידרש המבקש, כך הוצג, היא עבודת ניירת ולא הובא טעם מדוע בכלל נדרשת נוכחותו בבית העסק ומדוע לא יוכל לבצעו ממקום מעצר הבית.

לאמור יש להוסיף כי מצבו הרפואי של המבקש אשר נותח לא מכבר, גם הוא אינו מתיישב עם הבקשה בעיתוי שבו הוגשה.

המבקש עבר ניתוח בגבו במחלקה נויורוכירורגית בבית החולים בנהריה. ביום 1.7.20 שוחרר מבית החולים כאשר במסמכי השחרור צוין כי הוא צריך לשהות 4 שבועות בחופשת מחלה. הגשת הבקשה הזו ביום 12.7.20, בטרם חלפה מחצית חופשת המחלה, כאשר ברור כי המבקש כלל לא החלים מהניתוח וגם לא ברור אם יוכל לעבוד בתום חופשת מחלה זו ולא יונחה להמשיך ולנוח - אינה מוסברת. ממסמכי השחרור מבית החולים עולה כי הוא הוזמן לביקורת בחלוף 8 שבועות, ביום 18.8.20, ואף יידרש לטיפול פיזיותרפיה. כל אלו ובקשתו בתום הדיון לצאת לבדיקה רפואית מחר בבית החולים בשל כאבים מהם סובל בעקבות הניתוח רק מחזקים את הרושם שהתקבל, כי הבקשה לסייע לאביו בעסק אינה באה בשל צורך ממשי בעבודה או בפרנסה, אלא כנלווית לבקשתו העיקרית והיא לשוב לביתו. בקשה זו כאמור - לא מצאתי לקבל.

ושבו, לא ניתן כל טעם מדוע, בפרט במצבו הרפואי, לא יוכל לסייע לאביו מרחוק.

סיכומי של דבר, הבקשה, הן לשינוי מקום החלופה, הן ליציאה לעבודה בבית עסקו של אבי המבקש - נדחתה.

המזכירות תמציא ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תש"פ, 21 יולי 2020, בהעדר הצדדים.